

1.8. NORMES BÀSIQUES D'ESCRITURA I TIPOGRAFIA

La crida a les notes es farà amb un número volat que anirà col·locat després de tots els signes de puntuació (punts, comes, cometes, interrogants, signes d'admiració, parèntesis...).

Seran utilitzades sempre les cometes baixes («»). Les cometes altes (“”) es reservaran per al cas en què hi hagi cometes a l'interior d'un text ja delimitat per cometes baixes. A l'interior d'un text amb cometes altes es faran servir les cometes simples (‘ ’). Com a norma general, si el text citat entre cometes acaba amb algun signe de puntuació (punt, signe d'admiració, etc.), aquest anirà abans de les cometes de tancament. (Codis Windows: « = 0171; » = 0187; “ = 0147; ” = 0148; ‘ = 0145; ’ = 0146.)

La lletra cursiva queda reservada per als termes solts o frases fetes citats en una llengua diferent de la del treball, o bé per a termes usats metalingüísticament. En aquest cas no caldrà usar les cometes. En canvi, en les citacions bíbliques o de qualsevol altre tipus de text en qualsevol llengua seran emprades les cometes i no la cursiva.

La citació en el cos del treball de textos més llargs de tres o quatre línies es farà en lletra més petita, separats de la resta del text per una línia en blanc abans de la citació i una altra després. És preferible sagnar-los (és a dir, col·locar-los entrats en relació a la caixa d'escriptura), i en aquest cas no aniran entre cometes; la primera línia no cal que tingui tabulació. Els textos citats han de ser reproduïts amb exactitud, fins i tot si fan servir normes diferents de les indicades aquí.

Quan a l'interior d'una citació se suprimeix algun fragment, s'indicarà amb tres punts suspensius situats entre claudàtors: [...].

Notem que hi ha tres tipus de guions: el guió curt o normal, el guió mitjà («guió ena»: –) i el guió llarg («guió ema»: —). El guió curt es reserva per a separar paraules o síl·labes. El «guió ena» serà utilitzat per a separar noms d'autors i de ciutats. El «guió ema» serà emprat per a frases intercalades a l'interior d'un text. El «guió ema» podrà ser utilitzat en les llistes de bibliografia, per tal de no repetir el nom d'un autor citat immediatament abans. (Codis Windows: – = 0150; — = 0151.)

Exemples:

- 1) Els teòlegs parlen de la *massa damnata* i es refereixen així...
- 2) Llegim en Jn 6,41: «Jo sóc el pa que ha baixat del cel.»¹
- 3) Llegim en Is 47,1: «Has perdut per sempre els títols de “tendra” i “delicada”.»
- 4) En el judaisme, els qui han mort baixen al *xeol*.
- 5) (Exemple de sagnat:)

Ara bé, segons un autor siríac del segle VIII, David Bar Paulos, l'incís

afegit «que has estat crucificat per nosaltres» no seria l'obra dels àngels. I ho explica així:

Nicodem i Josep d'Arimatea testimonien que és així: quan anaren a davallar de la creu el cos de nostre Senyor, veieren les milícies dels àngels que deien: «Tu ets sant, oh Déu, tu ets sant, oh fort, tu ets sant, oh immortal», i els àngels no afegiren pas «tu has estat crucificat per nosaltres», car no ho havia pas estat per ells sinó per nosaltres, tal com és escrit: «que fou crucificat per nosaltres els homes i per la nostra salvació».

Diguem de pas que trobem un reflex d'aquesta tradició en una estrofa bizantina...

6) Diu Pau en Romans 5,2: «Per ell [...] tenim entrada en aquesta gràcia que ja posseïm en ferm».

7) Agustí escriu en el *De Trinitate*: «Ecce tria sunt: ergo, amans, et quod amatur et amor.»